

Sag, at der mellem de 5, som reddede disse Lovforslag igennem Folketinget ved ikke at afgive deres Stemmer, netop var et kvindeligt Medlem, som ogsaa maatte gøre Vold paa sin Overbevisning for at stemme for Lovforslagene, men hvis uovervindelige Sejghed var af akkurat samme Slags som den Sejghed, det ærede Medlem udviser i denne Sag. Det ærede Medlem har i øvrigt fuldstændig Ret i, at der er Tusinder, ja Titusinder af Kvinder, som hader Krig og Krigsvæsen, og hvis Sejghed er uovervindelig; og paa disse Kvinders Vegne har jeg ønsket at gøre disse Bemærkninger. Det ærede Medlem vil i øvrigt møde disse Kvinder paa næste Valgdag.

Trier: Jeg beklager meget den efter min Mening ganske misforstaaende Maade, paa hvilken den højtærede Indenrigsminister har omtalt den Gang gennem Rigsdagen, som det under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Lovforslag har gaaet. Han hængte sig i det Udtryk, der blev brugt af en anden æret Taler, at der var noget underligt i, at 3 Lovforslag uden videre var blevet til 4. Det er ikke det, der er Kærnen i Sagen; det er jo noget, der ofte er sket. Det er Maaden, hvorpaa det er sket, der er det nye, og efter min Formening var det ganske urigtigt, naar den højtærede Minister sammenstillede det med, hvad der for nylig i en anden Sag var foregaaet her i Tinget: at man havde delt et forelagt Lovforslag i to. Det er noget for sig, som er ganske hjemlet gennem al parlamentarisk Praksis. Men det, der her er sket, er jo, at et Lovforslag er kommet til anden Behandling uden i Virkeligheden nogen Sinde at have været forelagt eller behandlet ved nogen første Behandling. Det er ikke et forelagt Lovforslag, som er delt, men det er et nyt Lovforslag, nyt i sit reale Indhold, som overhovedet ikke har været underkastet en første Behandling. Det strider ikke alene mod al parlamentarisk Praksis, men mod Grundloven, og jeg vil derfor forbeholde mig min Mening om de Muligheder, en saadan Gennemførelse vil kunne medføre, hvis der ikke paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne raades Bod paa den formelle Fejl, der herved er begaaet. Efter min Mening vil et Lovforslag, som er vedtaget paa den Maade, ikke kunne faa Lovs Kraft, og Administrationen vil ikke faa gyldig Hjemmel for Gennemførelsen af de Bestemmelser; et saadant Lovforslag indeholder.

Jeg ser endnu Mulighed for, at der kan raades Bod paa, hvad der er sket. Jeg

tænker mig f. Eks. den Mulighed, at den højtærede Formand vilde sige: Dette Lovforslag er kommet til os fra Folketinget i en Skikkelse, hvori det ikke er endeligt vedtaget, fordi der staar i Grundloven, at ethvert Lovforslag skal være underkastet 3 Behandlinger, inden det er endeligt vedtaget. Den Vedtagelse, der har fundet Sted, er altsaa kun en midlertidig Vedtagelse. Det vil sige, at det kan sammenstilles med den Situation, der vil indtræde, hvis Behandlingen af et Lovforslag i Folketinget standses, og det saa gaar over til Landstinget som et nyt Lovforslag, der gennemgaar sine 3 Behandlinger og derefter sendes til Folketinget. Den Udvej er der endnu, naar man vil redde den Bestemmelse, Grundloven indeholder, og redde den parlamentariske Praksis.

Birke: Jeg vil gerne bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak for den inødekommende Maade, hvorpaa de Spørgsmaal, jeg stillede til den højtærede Forsvarsminister, blev besvaret paa den højtærede Forsvarsministers Vegne.

Indenrigsministeren (Kragh): Det var ganske naturligt for mig i de Udtalelser, jeg fremsatte om det fjerde her foreliggende Lovforslag, at holde mig til den Ankeform, som den ærede radikale Ordfører benyttede sig af ved sin Omtale af denne Sag. Det, han spurgte om, var jo: Hvorledes gaar det til, at der kan komme tre Lovforslag ind i det høje Folketing og fire ud derfra? Det var det, det ærede Medlem spurgte om, og jeg har i saa Henseende henvist ham til den Fortid, som jeg troede han kendte, og som viser, at den Slags Forvandlinger med et Lovforslag særdeles vel kan ske. Det, som her er sket, er jo det ganske simple, at en Række Bestemmelser, for hvilke der var redegjort i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som har været Genstand for indgaaende Omtale under Sagens første Behandling i det høje Folketing, under Udvalgsbehandlingen er samlet sammen i et særligt Lovforslag, hvis Bestemmelser altsaa for de allerflestes Vedkommende har været bekendt for det høje Folketing og været drøftet under Behandlingen af Sagen dér. Ingen kunde være i Tvivl om, at der til Garnisonsordningen vilde kræves en Bevilling indenfor en vis Maksimumsgrænse, og det er denne Grænse, som er sat ind i Lovforslaget, og som i og for sig er det eneste nye, dette indeholder. Derfor er den Indsigelse, som det ærede 17de tingvalgte Medlem (Trier) gør — og som jeg vel forstaar, at han, som